

Mál nr. 349/2013
M
og V v/ frjálsrar ábyrgðartryggingar S.

Vinnuslys þegar stroffa slitnaði við hífingu hitaveituröra 19. september 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9. október 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 15. október 2013.
3. Bréf M dags. 25. október og 29. október 2013.

Málsatvik.

M slasaðist við vinnu sína hjá S þar sem verið var að hífa hitaveiturör í Svartsengi við Grindavík. Skv. upplýsingum í lögregluskýrslu má ætla að M hafi slasast þegar hluti stroffus sem rörið var híft með, slitnaði með þeim afleiðingum að rörið lenti á M sem hlaut við það líkamstjón. Málið hefur áður verið til umfjöllunar hjá nefndinni með úrskurði í máli nr. 125/2013 þar sem krafist var viðurkenningar á skaðabótaskyldu seljanda umræddrar stroffu vegna skaðsemisábyrgðar skv. lögum nr. 25/1991. Ekki var fallist á að sýnt væri fram á skilyrði skaðsemisábyrgðar seljandans og var niðurstaða nefndarinnar því að ekki ætti að greiða bætur úr ábyrgðartryggingu hans hjá V, en félagið vátýggir bæði hagsmuni seljanda stroffunnar og S, vinnuveitanda M, með ábyrgðartryggingu.

M gerir nú þá kröfu að viðurkennd verði greiðsluskylda V úr ábyrgðartryggingu S vegna saknæmrar háttsemi stjórnanda fyrirtækisins við notkun umræddrar stroffu til hífingar á hitaveiturörunum í greint sinn. M telur, m.a. með vísan til niðurstöðu rannsóknar Vinnueftirlits ríkisins á orsökum slyssins, að tjón M sé rakið til þess að umrædd stroffa hverri verið slitin eða það hafi verið komin skemmd í lykkju hennar. Stjórnandi fyrirtækisins hafi átt að sjá til þess að sú stroffa sem notuð var í greint sinn væri örugg. Einnig bendir M á að kröfum hafi verið beint að V sem ábyrgðartryggjanda S í júlí 2013 án þess að V tekið afstöðu til kröfunnar. Þessu til viðbótar vísar M til röksemda V vegna máls nefndarinnar nr. 125/2013 sem komu fram í bréfi dags. 30. apríl 2013. Þar hafi V lýst atvikum þessa slyss þannig að farið hafi verið yfir lyftigetun stroffunnar sem notuð var. Þegar af þeirri ástæðu hafi V viðurkennt skaðabótaábyrgð S í málinu.

V telur að vísa eigi máli þessu frá með vísan til 3.gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í vátýggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, þar sem V hafi ekki enn tekið afstöðu til bótaskyldu í málinu. Í fyrrnefndri grein komi fram að nefndin úrskurði um ágreining milli málskotsaðila og vátýggingafélags en þar sem afstaða V liggja ekki fyrir geti ekki verið um ágreining að ræða. V telur að ákvæði 5.gr. sömu samþykktu um að nefndin geti tekið mál til úrskurðar ef vátýggingafélag hafi ekki brugðist við skriflegri kröfu innan þriggja vikna, eigi ekki við þar sem V hafi margoft reynt að fá fram afstöðu S í málinu án árangurs. Án afstöðu S geti V ekki tekið endanlega afstöðu til skaðabótaskyldu þess sem sem vátýggingartaka ábyrgðartryggingar og með vísan til þess beri að vísa málinu frá nefndinni.

Álit.

Ljóst er að skriflegri kröfu um afstöðu til greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu S hjá V var beint til V með skriflegum hætti þann 19. júlí 2013. V hefur þrátt fyrir það, ítrekanir lögmanns M og málskot þetta, ekki tekið efnislega afstöðu til mögulegrar skaðabótaábyrgðar S og greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu. Með vísan til 5.gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í vátýggingamálum stoðar ekki fyrir V að bera fyrir sig að félagið geti ekki tekið efnislega afstöðu til málsins nema að fenginni skriflegri skýrslu forsvarsmanna S. Í málinu liggja fyrir gögn sem byggja verður afstöðu til skaðabótaábyrgðar S á. Í þeim gögnum, sem og afgreiðslu nefndarinnar á máli nr. 125/2013,

kemur fram að verkefni það sem fyrirtækið S tók að sér í greint sinn var að hífa hitaveiturör með tilteknum stroffum. Við slíka hífingu slitnaði hluti þeirrar stroffu sem leiddi til þess að umrætt rör lenti á M sem hlaut líkamstjón við það. Í gögnum málsins koma fram sterkar vísbendingar um að notuð hafi verið stroffa við verkið sem verið hafi orðin slitin eða skemmd hafi verið komin í lykkju hennar, sbr. niðurstaða Vinnueftirlitsins sem liggur fyrir um orsakir slyssins.

Með hliðsjón af almennum sönnunarreglum er það sá, sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans, sem ber sönnunarbyrði um að skilyrði skaðabótaréttarins séu uppfyllt. Gildissvið ábyrgðartryggingar S hjá V tekur til skaðabótaábyrgðar fyrirtæksins. Með hliðsjón af ofangreindum röksemdum, þá sérstaklega ályktunum um ástand umræddrar stroffu, verður að telja nokkrar líkur á því að notuð hafi verið ófullnægjandi stroffa við þá hífingu sem átti sér stað þegar M slasaðist. V eða forsvarsmenn S hafi ekki gefið skýringar á vinnulagi og vali á stroffu í greint sinn sem breytir því mati. Verður að telja meiri líkur en minni að líkamstjón M verði rakið til skaðabótaábyrgðar S og því fallist á greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu S hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á að fá tjón sitt bætt úr frjálsri ábyrgðartryggingu S hjá V.

Reykjavík 19. nóvember 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl